

Sygn. akt III RC 184/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant st. sekr. sądowy Iwona Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko M. G. (1)

o alimenty

postanawia

I. umorzyć postępowanie,

II. nie obciążać pozwanej kosztami postępowania.

Sygn. akt III RC 184/17

UZASADNIENIE

J. K. działając w imieniu swojego małoletniego syna A. G. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania domagała się zasądzenia od pozwanej M. G. (1) alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że ojciec małoletniego pomimo wydania wyroku nie płaci zasądzonych alimentów a egzekucja komornicza jest bezskuteczna. Podniosła, iż obecnie nie otrzymuje alimentów z funduszu alimentacyjnego i konieczne stało się wytoczenie powództwa o alimenty przeciwko M. G. (1), która jest babcią ojczystą małoletniego jako zobowiązanej w dalszej kolejności.

W odpowiedzi na pozew M. G. (1) wniosła o oddalenie powództwa. Podała, że osiąga wynagrodzenie w wysokości 1 750 zł netto miesięcznie, ma na utrzymaniu niepełnoletnią córkę i nie będzie w stanie płacić alimentów na małoletniego. Nadto zarzuciła, że J. K. utrudnia jej kontakty z wnukiem i nie do końca prawdą jest, że ojciec małoletniego uchyla się od płacenia zasądzonych alimentów.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletni A. G., ur. (...) jest synem M. G. (2).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 7 maja 2014 roku wydanym w sprawie III RC 73/14 M. G. (2) został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz małoletniego A. G. w wysokości po 400 zł miesięcznie. Następnie wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 19 maja 2016 roku wydanym w sprawie III RC 56/16 alimenty zostały podwyższone do kwoty po 600 zł miesięcznie. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Mrągowie z

dnia 18 czerwca 2015 roku wydanym w sprawie I. N. 87/15 M. G. (2) został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. G. (bezsporne).

M. G. (2) nie płaci zasądzonych alimentów a egzekucja komornicza okazała się bezskuteczna (vide: zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów). Wypłata alimentów z funduszu alimentacyjnego obecnie została wstrzymana (vide: zaświadczenie z MOPS).

Matka małoletniego osiąga wynagrodzenie w wysokości 2 200 zł netto miesięcznie (vide: zaświadczenie o dochodach).

Małoletni uczęszcza do zerówki. Razem z matką zamieszkują u jej rodziców (bezsporne).

M. G. (1) jest zatrudniona za wynagrodzeniem w wysokości około 1 750 zł miesięcznie (vide: zaświadczenie o dochodach). Mieszka razem z szesnastoletnią córką, która pozostaje na jej utrzymaniu (bezsporne).

Na terminie pierwszej rozprawy w dniu 14 grudnia 2017 roku Przewodnicząca nakłaniała strony do zawarcia ugody.

W toku postępowania strony doszły do porozumienia i zawarły ugodę na mocy której pozwana M. G. (1) zobowiązała się dołożenia na rzecz małoletniego A. G. alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie płatnych do rąk J. K. do 30 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 stycznia 2018 roku.

Po odczytaniu ugody strony własnoręcznymi podpisami potwierdziły jej treść, oświadczając, że wyrażają zgodę na warunki zawartej ugody (vide: protokół rozprawy z 14 grudnia 2017 roku).

Zgodnie z treścią art. 10 k.p.c. w sprawach w których zawarcie ugody jest dopuszczalne sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Stosownie do treści art. 223 § 1 k.p.c. Przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowę ugody zawartej przed sądem wciąga się do protokołu rozprawy albo zamieszcza w odrębnym dokumencie stanowiącym część protokołu i stwierdza podpisami stron.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową dokonaną w formie przewidzianej prawem procesowym, które wiąże z tą czynnością zamierzony przez strony skutek w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sporu i umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jednocześnie zawarte w treści ugody porozumienie co do istniejącego między stronami stosunku prawnego ma charakter zgodnego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej zmierzającej do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego. W tym zakresie zawarte przed sądem porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 k.c. (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r., sygn. akt V CK 691/04, LEX nr 177225).

Ugoda może być uznana przez Sąd za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Przedstawicielka ustawowa małoletniego wyraziła zgodę na zawarcie ugody na kwotę alimentów w wysokości po 250 zł miesięcznie na małoletniego, do czego zobowiązała się pozwana, również wyrażając zgodę na warunki ugody. Po odczytaniu ugody strony potwierdziły jej treść własnoręcznymi podpisami i nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń.

W ocenie Sądu zawarta w niniejszej sprawie ugoda nie jest sprzeczna z prawem ani nie zmierza do obejścia prawa. Zgodnie z art. 132 k.r.o. w zw. z art. 129 k.r.o. kiedy uzyskanie alimentów od osoby zobowiązanej w bliższej kolejności na czas jest niemożliwe lub poważnie utrudnione aktualizuje się obowiązek alimentacyjny osób zobowiązanych w dalszej kolejności w tym dziadków uprawnionego. Egzekucja alimentów od ojca małoletniego jest bezskuteczna i w chwili obecnej nie jest możliwe uzyskanie do niego alimentów. W tej sytuacji matka małoletniego na której spoczywa cały ciężar związany z jego wychowaniem i utrzymaniem była uprawniona do żądania alimentów od babci

ojczystej małoletniego. Kwota ustalonych alimentów nie prowadzi do niezgodnego z zasadami współżycia społecznego pokrzywdzenia małoletniego ani też nie przekracza możliwości finansowych pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie (punkt I postanowienia).

W punkcie II postanowienia odstąpiono od obciążania pozwanej kosztami postępowania.